

4. Ceturtais pamats – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta kļūdaina piemērošana un interpretācija.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot jāatceļ tāpēc, ka atbildētāja nav tostarp konkrēti pārbaudījusi iespēju piešķirt daļēju piekļuvi.

5. Piektais pamats – pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka atbildētāja neesot norādījusi nekādu pamatojumu jautājumā par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētā izņēmuma piemērojāmību.

6. Sestais pamats – kļūdaini secinājums, ka attiecīgo dokumentu izpaušana neesot sabiedrības interesēs.

Šajā ziņā tiek apgalvots, ka atbildētāja esot kļūdaini interpretējusi tiesības uz aizstāvību kā gluži vienkāršu personas interesi, neņemdamā vērā, ka tiesības uz aizstāvību ir viens no tiesiskuma pamatelementiem un kā tāds aizsargā nevis vienu vienīgu individu, bet gan sabiedrību kopumā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 8. jūlijā — *Alfa Acciai*/Komisija

(Lieta T-411/21)

(2021/C 401/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alfa Acciai SpA* (Brescia, Itālija) (pārstāvji: *D. Fosselard*, *D. Slater* un *G. Carnazza*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- i. piespriest Savienībai, kuru pārstāv Komisija, samaksāt nokavējuma procentus par summu 7 175 000 EUR atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) ir noteikusi tās galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārā dienā, kurā ir maksājuma termiņš, to palielinot par trīs ar pusi procentpunktiem, par laika posmu no 2010. gada 9. marta līdz 2017. gada 14. novembrim, atskaitot prasītājas jau saņemtos procentus 260 968,15 EUR apmērā, kas kopā veido summu 2 222 073,29 EUR apmērā, vai, pakārtoti, piespriest samaksāt nokavējuma procentus, kas aprēķināti pēc likmes, ko Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- ii. piespriest Savienībai, kuru pārstāv Komisija, samaksāt nokavējuma procentus par summu, kas prasīta iepriekšējā i) punktā, par laika posmu no 2017. gada 14. novembra līdz faktiskai to samaksai, atbilstoši likmei, ko ECB ir noteikusi tās galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārā dienā, kurā ir maksājuma termiņš, to palielinot par trīs ar pusi procentpunktiem, vai, pakārtoti — atbilstoši likmei, ko Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- iii. pakārtoti iepriekšējam ii) punktam — piespriest Savienībai, kuru pārstāv Komisija, samaksāt nokavējuma procentus par summu, kas minēta i) punktā, par laika posmu no 2021. gada 2. marta līdz faktiskai to samaksāšanai, atbilstoši likmei, ko ECB ir noteikusi tās galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārā dienā, kurā ir maksājuma termiņš, to palielinot par trīs ar pusi procentpunktiem, vai, pakārtoti — atbilstoši likmei, ko Vispārējā tiesa uzskata par atbilstošu;
- iv. papildus vai pakārtoti — atcelt Komisijas 2021. gada 30. aprīļa paziņojumu *Ref. Ares(2021) 2904247*;

— v. piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats par zaudējumu atlīdzību ir par to, ka Komisija esot kļūdaini izpildījusi 2017. gada 21. septembra spriedumu *Ferriera Valsabbia u.c./Komisija* (C-86/15 P un C-87/15 P, EU:C:2017:717), tādējādi pārkāpjot LESD 266. panta pirmo daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu.

Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija neesot samaksājusi visus nokavējuma procentus par sprieduma rezultātā atmaksāto naudas sodu.

2. Otrais pamats par prasību atcelt tiesību aktu ir par LESD 266. un 296. panta pārkāpumu un nepareizu piemērošanu. Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. panta pārkāpums un nepareiza piemērošana. Komisijas 2021. gada 30. aprīļa vēstules pamatojuma neesamība. Tiesību kļūda un acīmredzama kļūda vērtējumā.

Šajā ziņā tiek norādīts, ka vēstule, ar kuru Komisija atteicās maksāt prasītājam nokavējuma procentus, neesot pienācīgi pamatota un ar to tiekot pārkāpti principi noilguma jomā.

3. Trešais pamats par prasību atcelt tiesību aktu ir par LESD 266. panta un Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012⁽¹⁾ pārkāpumu un nepareizu piemērošanu.

Šajā ziņā tiek norādīts, ka Deleģētās regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002⁽²⁾ 85. a panta 2. punkts, uz kuru atsaucas Komisija savā 2021. gada 30. aprīļa vēstulē, neesot bijis spēkā naudas sodas atmaksāšanas brīdī, un tādējādi vairs neesot piemērojams.

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.).

(²) Komisijas Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 10. jūlijā – *Ferriere Nord*/Komisija

(Lieta T-414/21)

(2021/C 401/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ferriere Nord SpA* (Osopo, Itālija) (pārstāvji: *W. Viscardini, G. Donà* un *B. Comparini*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

1. a) piespriest Eiropas Savienībai (saskaņā ar LESD 266. panta otro daļu, 268. pantu un 340. panta otro daļu), kuru pārstāv Eiropas Komisija, samaksāt 1 096 814,68 EUR (vai, pakārtoti, citu summu, kuru eventuāli noteiktu Vispārējā tiesa, ja tiktu piemērota atšķirīga likme, nevis tā, kas ir norādīta tālāk) – summu, kura izriet no 2010. gada 9. martā spēkā esošās Eiropas Centrālās bankas (ECB) refinansēšanas darījumiem piemērojamās procentu likmes (1 %), to palielinot par 3,5 procentpunktiem, par laika posmu no 2010. gada 9. marta līdz 2017. gada 25. oktobrim (atskaitot jau samaksātos “uzkrātos” procentus 129 847,10 EUR apmērā) – kā *Ferriere Nord S.p.A.* nodarīto zaudējumu atlīdzību, jo nav samaksāti (pārkāpjot LESD 266. panta pirmo daļu) nokavējuma procenti, kas jāmaksā par naudas sodu (kas ir